

Att vara nämndeman är ingen lönsam aktivitet, ibland till och med rena volontärarbetet, bland annat på grund av för låg bilersättning.

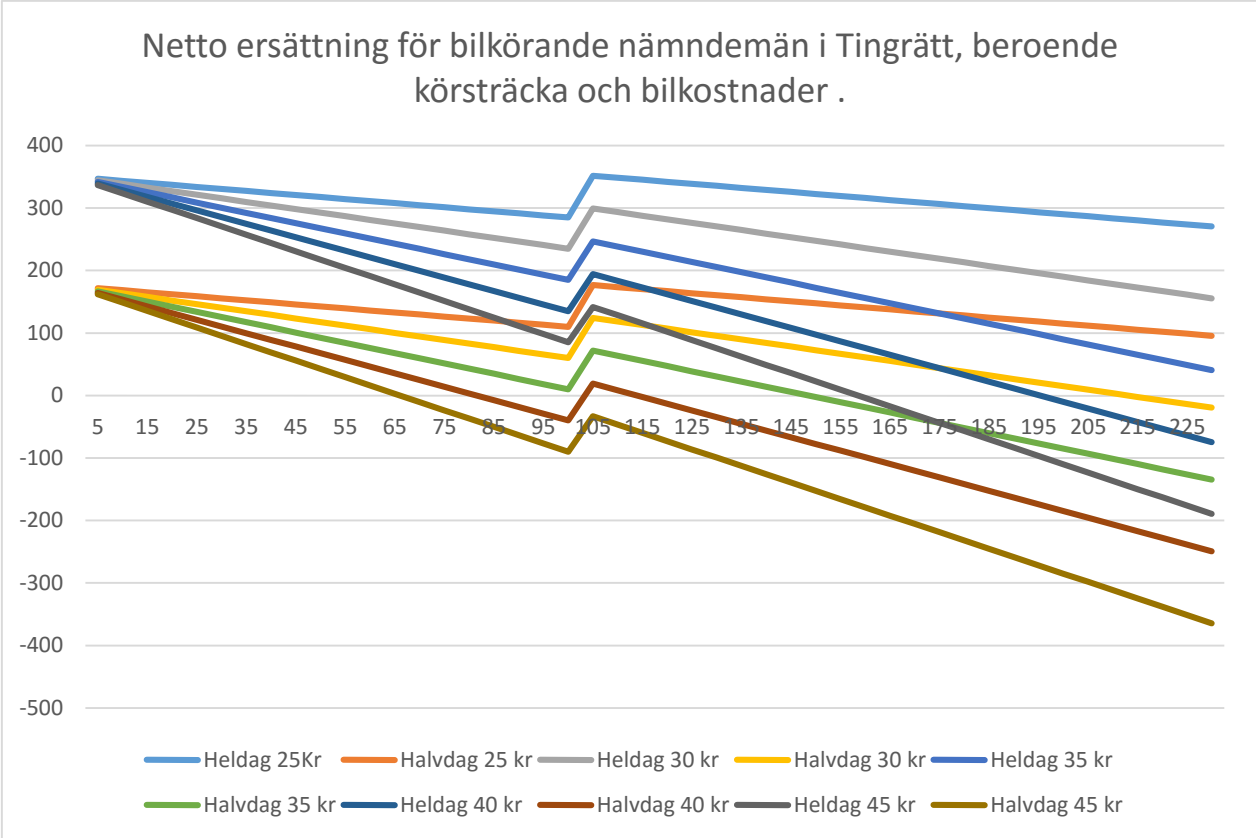
Det går inte att köra en bil för 18,50 per mil. Enligt mina beräkningar, kan man aldrig komma under 25 kronor milen om man räknar in alla kostnader som kommer av användandet av bil. Bilkostnaden ligger mellan 25 – 45 kronor milen, beroende på bil och körsträcka per år. I princip får nämndemannen betala mellan 6,50 till 26,50 kronor per mil ur egen ficka.

Idag får vi, nämndemännen i bland annat Tingsrätter en ersättning på 18,50 kronor per mil plus parkeringsavgifter och i vissa fall även trängselskatt.

En nämndeman i en Tingsrätt får 250 kronor för en förhandling som är kortare än 3 timmar, och 500 kronor om förhandlingen är längre. Har nämndemannen längre än 50 kilometer mellan hem och Tingsrätt får han också ett inställelsearvode på 100 kronor per dag. På dessa ersättningar dras schablonskatt på 30%, men en yrkesarbetande nämndeman får betala närmare 50% i skatt på dessa. Detta gör att en nämndeman som har en tur och returresa på 100 kilometer får då en reseersättning för bilkörningen och inställelsearvode på 285 kronor alltså 28,50 per mil och det år om man har en lite mindre bil och kör ca 2500 km per år med bilen själv. Men tyvärr om han kör 20 mil blir det 470 kronor och då får han bara ut 23,50 vilket gör att han måste betala minst $1,50 \times 20 = 30$ kronor ur egen ficka, och då får han bara ut ca . Om han haft en lite större bil , såsom en Volvo eller liknande och inte kör mer än 1500 mil per år, kan kostanden ligga på ca 35-40 kronor per mil, och då

En nämndeman som har 9,5 mil tur och retur och kör en liten billig bil får ut för en heldagsförrättning 288,25 kronor och för en halvdagsförrättning 113,25 kronor. Hade han en lite dyrare bil typ Volvo, så skulle han få ut 145,75 för en heldags och gå minus med 29,25 kronor för en halvdagsförrättning.

Nämndemannaersättningen är troligen baserad på att nämndemännen skall vara pensionärer och kunna resa med kollektiva färdmedel. Regeringen och Domstolsverkets förhoppningar om att få in fler unga som nämndemän, kan närmast uppfattas som ett försök att lösa ett problem genom att uttala ett "Mantra" i stället för att ta i problemet. Tyvärr ser situationen ännu värre ut för nämndemän som arbetar, då det som man kallar, ersättning för inkomstförlust, bara är för kontantdelen, man ersätter inte kostnaderna för inbetalning av sociala kostnader eller pensionskostnaderna. Så en ung arbetande person som är nämndeman under en lång tid, måste se till vad förlusten av pensionsinbetalningarna innebär för den kommande pensionen.

Hans Andersson